

În Rev. De Istorie Militară Cohorta din Republica Moldova nr. 1 din 2010, domnul Nicolae Răileanu scrie despre regele Suediei Karl/Carol al XII-lea care se retrage în sud, după înfrângerea de la Poltava, protejat de un grup restrâns de soldați suedezi (cca. 300). Regele a acceptat invitația serascherului de Bender, care l-a tratat pe rege cu onorurile cuvenite (salve de tun și coloane de ieniceri larg desfășurate). Probabil hatmanul cazac Ivan Mazepa, posibil aliat al regelui Suediei, l-a însoțit discret și a dispus forțe de protecție pentru rege. După părerea noastră, tot cazacii l-au transportat pe rege și trupele sale în șăici iuți pe râurile interioare, îndepărtându-l de locul confruntării cu Petru cel Mare al Rusiei.

De ce la Varnița ? Practic, la un moment dat regele a debarcat pe malul Nistrului, întemeind Karlstadt, unde a dispus construcția casei regale, a casei adjunctului său și a cancelariei și unde a desfășurat o amplă activitate diplomatică. Ce s-a ales de palatul regal ? Cum, nu spune numele localității adoptată ulterior ? Moldovenii au transformat piatra de calcar în var probabil. Ei bine, la Varnița există o minoritate de români: de 11 persoane.

Trebuie să fie vorba de enclava moldovenească din Republica Moldovenească Nistreană (adică Pridnestrovian Moldavian Republic) Varnitsa, care se află în proximitatea orașului Tighina, dar care ține administrativ de raionul Anenii Noi.

Cine plătea totul ? Statul turc otoman garanta creditorilor că la revenirea în Suedia sumele vor fi plătite. De unde expresia: „Turcul plătește”. Dar turcul nu era decât garant al plății.

Transcris pro-bono șaptesprezece 2022, trimis pro-bono la sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet